

DET TALADE ORDET

NEDRÄKNINGEN

COUNTDOWN

Av

William Marrion Branham
Söndag den 9 september 1964
Kern County Fairgrounds
Bakersfield, California, USA

1 Nu är vi ungefär trettio minuter, trettiofem minuter försenade. Jag skall bara tala några ögonblick, för vi ska ha en bönekö, vi skall kalla fram alla som har bönekort för att be för dem. Det är vårt löfte.

Men nu står vi upp i respekt för Ordet, medan jag läser ett stycke ur Skriften här och ber Gud om ett ämne för min text. Vi går till Hebréerbrevet, kapitel 11, om ni vill följa med, medan vi läser.

Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser.

Genom tron fick fäderna sitt vittnesbörd. Genom tron förstår vi att världen har skapats genom ett ord från Gud, så att det vi ser inte har blivit till av något synligt.

Låt oss bedja. Herre, välsigna Ditt Ord. Helga instrumentet som skall användas för det. Och må det instrumentala gå tillsammans med Ordet för att föra fram liv och få detta Ord att leva för oss igen. Vi ber om det i Jesu Namn. Amen. Var så god och sitt.

4 Ge mig nu bara er odelade uppmärksamhet bara några ögonblick, omkring tjugo minuter. Jag har en liten text här. Jag vill kalla den "Nedräkning."

Ni vet, hörde ni vad Skriften säger? Alla de ting, de ting som vi ser, gjordes av ting som inte var, därför att det var Guds Ord, Som talade ting till existens. Världen som vi befinner oss i idag, stolarna som vi sitter på, golvet under oss, jorden, träden, allting är inte något annat än tolkningen av Guds Ord. När Gud tolkar det, när Det händer, då blir Det uppenbart. "Varde", och det blev. "Bli till", och det blev till.

6 Och att se naturen, hur den är formad... Naturen har varit min Bibel. Som var och en vet, som har suttit i åhörarskaran, när jag talar, så är jag nästan inte läs - och skrivkunnig, kan bara nått och jämnt läsa. Jag gick sju år i folkskolan. Jag har haft mycket erfarenhet.

Men i min predikan, måste jag hämta min inspiration från naturen och ge exempel med en bild från någonting där, så att ni kan förstå vad jag talar om. Jag kan inte använda sådana ord som duktiga, utbildade män gör, för jag har inte utbildning för att göra det. Så därför tar jag fram naturen och ger bilder på vad min inspiration talar om för mig genom naturen. Jag kände mig förfärligt ensam i detta, men en gång läste jag i Bibeln att Gamla Testamentets profeter gjorde det.

7 Och den största av profeterna var Johannes. Och vi lägger märke till att när han var nio år gammal, blev han förd av Anden ut i öknen, därför att han måste presentera Messias. Hans far var präst. Enligt det som var brukligt, skulle han ha följt sin fars inriktning. Men hans arbete var alldeles för viktigt för att ta upp några moralläror om vad någon annan tänkte. Han måste få sitt budskap från Gud. Så vid trettio års ålder kom han fram från öknen, utan utbildning, men med en brinnande iver i sitt hjärta, med en uppenbarelse från Gud och en vision att han skulle presentera Messias. Han visste det så klart, så han sa: "Det finns En som står ibland er just nu, som ni inte känner." Tänk på det. "En som står ibland er just här, som ni inte känner. Jag är inte värdig att snöra av Honom Hans skor. Men Han kommer att döpa med Helig Ande och eld. Han har sin kastskövel i handen."

8 Och la ni märke till hans sätt att tala? Han sa till fariséerna när han kom fram... Han visste, eftersom han var en profet, vad som fanns i deras hjärtan. Och han sa: "Ni huggormsyngel", det betyder ormar. Ser ni? Han visste det... Någon annan man kanske skulle ha sagt: "Ni någonting annat", ni vet, använt någon bra, fin grammatik: "Ni obetydliga, besvärliga typer", eller vad han nu

kanske skulle ha velat kalla dem. Det kan vara fel. Jag bara tog fram det. Förstår ni? Han kunde ha använt några andra ord.

Men ni ser, genom inspiration visste han att en orm var liten och låg och smygande. Så han sa: ”Ni huggormsyngel, vem har intalat er att försöka fly undan den kommande vredesdomen? Börja inte säga till er själva att vi tillhör det här eller det där. För jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham av dessa stenar (stenar, det var vad han hade sett i öknen och på stränderna). Redan är yxan satt till roten av träden. (Det han hade sett. Varje träd i vildmarken, som inte bar fram frukt. Det var sådant han använde som ved att elda med. Förstår ni?) Och om det inte bär god frukt, huggs det ner och kastas i elden.”

Ser ni, hans inspiration följde naturen. Och om man iakttar naturen riktigt noga, så kommer man aldrig långt bort från Ordet. Därför att Gud är i naturen. Jag tror att sist jag var här på västkusten predikade jag om de fyra sätten att se Gud: Gud i Sin Son, Gud i Sitt Ord, Gud i naturen och så vidare.

12 Om vi nu lägger märke till allt som Gud gjorde i naturen, eftersom jag kommer att säga det på det viset, om naturliga saker som är förebilder på andliga ting... Eftersom de gjordes av ting som inte var synliga. Det var Ordet. Nu kan vi till exempel ta... här för några månader sedan ombads jag predika en predikan, en begravningspredikan för en kär, gammal vän till mig. Många har läst min bok. Och ni kommer ihåg hur det var en pojke som var med i några pojkscouter, eller någonting och jag bad honom spara sina gamla scoutkläder till mig, när han hade slitit ut dem. Han sparade ett byxben åt mig. Ni kommer ihåg det i boken. Och jag satte på mig det. Lloyd Ford. Hans mamma dog nyligen, omkring åttiofem år gammal, en väldigt dyrbar vän till mig. Och Lloyd, som fortfarande var ogift, han bodde hos sin mamma.

Han kom till mig och sa: ”Broder Bill?” Det var så han kände mig. Jag kallade honom Lloyd, han kallade mig Bill.

Och jag sa: ”Vad vill du, broder Lloyd?”

Han sa: ”Vill du predika på min mammas begravning?”

Och jag sa: ”Det vill jag gärna göra. Det blir som att göra det för min egen mamma”, sa jag. ”Hon lagade mat till mig så många gånger och sådant, och var så snäll mot mig.” Han sa: ”Jag vill att du ska säga de här sista orden över henne, broder Branham.”

Jag sa: ”Vad vill du att jag skall säga, Lloyd?”

Han sa: ”Det är en sak jag vill att du skall göra. Bara ge min familj förvisning, ge oss förvisning om hennes uppståndelse.”

18 Så jag tog texten från Job, någonstans, hur Job iakttog naturen. Och jag sa... När min egen mor dog, min egen mor som dog för ungefär två år sedan. Min yngre syster hade just blivit frälst för ett tag sedan och hon ringde upp mig, när hon visste att mamma höll på att dö, och hon sa: "Bill, vad kan jag göra? Jag står inte ut med det längre, att stå där och se på min mamma."

Jag sa: "Det är den ljuvligaste syn jag någonsin sett."

Hon sa: "Hur kan du säga det och det är din mor?"

"Åh", sa jag, "hon är redo att lämna, och hon vill gå. Hon är gammal och hon är redo att gå över från det här livet."

Jag sa till henne: "Mamma, betyder Jesus fortfarande det som Han betydde den dagen du fick den Helige Ande?"

Hon sa: "Ja."

När hon inte kunde säga något längre, sa jag: "Le."

22 När hon blev så svag att hon inte kunde le eller tala, sa jag: "Mamma, du är döende." Jag hade min arm omkring henne. Jag sa: "Mamma, om Jesus fortfarande betyder detsamma för dig, och om Han är lika underbar, till och med underbarare än Han var, när Du tog emot den Helige Ande... jag är din predikant – son.

Jag måste möta dem som lyssnar. Betyder Jesus något för dig, medan du är döende? Om du inte kan tala..." Och hon kunde inte tala.

Jag sa: "Kan du inte tala, mamma?" Hon kunde inte röra sig. Jag sa: "Blinka riktigt fort med ögonen." Och hon började blinka riktigt fort med ögonen, och tårarna rann nerför hennes kinder, när hon inte kunde tala mer. Men hennes sinnen inom henne kände Närvaron av Jesus Kristus.

Efter några få minuter kom en vind svepande genom rummet och mamma gick med den för att möta Gud.

23 När nu den här kvinnan var död, sa jag: "Finns det hopp i uppståndelsen?"

Jag sa: "Allting..." Jag har haft privilegiet att tala till praktiskt taget varje nation under himmelen. Jag har sett alla slags gudar och alla slags religioner, men det finns ingen som är sann utom kristendomen.

Det är den enda. Till och med naturen själv talar för kristendomen, Gud, Skaparen.

Se, där finns liv, död, begravning, uppståndelse. – uppståndelse. Alltihop... du kan inte gå ut, utan att se det. Se på bladen som kommer fram om våren. Lägga märke till dem, när de kommer till sin ungdom, sin medelålder och sin ålderdom, och nerverna i bladen bär fram livet. Efter ett tag märker du att det inte dröjer länge förrän frosten kommer och bladen faller av. Och vad händer? Livet som är i det här trädet, saven, går ner i rötterna. Om det inte var så,

skulle vinterkylan döda trädet, döda livet. Den kan inte stanna kvar uppe. Den (saven) går ner och begraver sig själv. Men på våren kommer den tillbaka med ett nytt liv igen. Det vittnar om att det finns ett liv, en död, en begravning, en uppståndelse. Allting är bilder på det, vi kan bara inte komma ifrån det.

26 Se på solen, när den går upp på morgonen, solen som lyser upp skyarna. Den är en liten baby som vaggas i sin mors armar, när den är svag, inte mycket ljus, inte särskilt stark. Sedan ungefär klockan åtta börjar den skolan. Halv tolv har hon gått ut skolan, den har gått ut högskolan och universitetet. Sedan är hon i sin kraft från omkring klockan tolv till omkring klockan två. Sedan börjar hon bli svag, svagare, svagare och till slut blir hon riktigt svag, som en gammal man eller kvinna, och så går hon ner. Är det slutet? Hon kommer tillbaka nästa morgon för att vittna om att det finns en uppståndelse och ett liv bortom döden.

27 Allting vittnar. Hela naturen vittnar. Ordet vittnar om det. Själva Anden som är i våra hjärtan vittnar om det, någonting inom oss ropar ut att det finns en uppståndelse från döden. Så ni ser...

Om allting tjänar Guds syfte, då finns det en uppståndelse. Men det kan bara stå upp, om det tjänar Guds syfte. Om en blomma lever och den inte har någon grobarhet, kommer den inte att stå upp igen. Om du planterar säd och den inte är grobar, kommer den inte att komma upp igen. Ingenting som inte tjänar Guds syfte, har någon uppståndelse. Men du kan inte hålla kvar någonting nere i marken, som tjänar Guds syfte. Det kommer fram igen för att vittna om uppståndelsen. Vi vet att allt detta är riktigt. De är vittnesbörd till oss för att uppmuntra oss. Varje dag, vart du än tittar, ser du Gud.

29 Det finns en naturlig kropp av människor. Det finns en andlig Kropp av människor. Det finns en naturlig brud. Jag har haft privilegiet att viga fina, unga par. Jag tänker inte på det, om jag inte liksom vänder runt dem lite, lite i det över-naturliga, och jag så vänder ryggen mot öster och de tittar mot öster. Och när jag ser på dem, tänker jag att deras hjärtan slår i takt, Kristus och Hans Brud. Det finns en naturlig brud. Och eftersom det finns en naturlig brud, så är det bara ett vittnesbörd om att det finns en andlig Brud. Det finns en andlig Brud, eftersom det finns en naturlig brud.

31 Alla dessa naturliga händelser, de kommer före andliga händelser. Varje händelse följer det andra skeendet, bara förstärker det. Ni kanske säger: "Hur fungerar det? Ja, ungefär som att när ett andligt liv kommer in i ett naturligt liv, så förstärker detta det naturliga livet. Det gör att du kommer i ett bättre

tillstånd än du var i det naturliga. När bladet blir gammalt och dör och det sedan kommer tillbaka med liv igen i uppståndelsen för att vittna om ett nytt år, så kommer det tillbaka i ett bättre tillstånd än det var, när det föll ner. Ser ni? Allting vittnar om detta.

34 Låt oss till exempel ta de framsteg som människan har kunnat göra på jorden, alla dessa naturliga framsteg... Nu vill jag ha er odelade uppmärksamhet... Alla de naturliga händelser som har hänt på jorden har varit förelöpare till de andliga ting som Gud har gjort genom Sin församling. Alla de naturliga tingen är förebilder på de andliga tingen.

Nu säger ni kanske: "Hur då?"

Låt oss ta till exempel färdmedel. Det första färdmedlet var med häst. Nästa var med bil. Vetenskapen byggde sedan ett flygplan och ni ser... Det första var hästkraften, bilen var kanske tjugo hästkrafter, flygplanet går upp till hundratals hästkrafter. Ser ni vad det är? Det är precis som vi kom vidare med hästen, sedan gjorde man en bil och sedan blev det ett flygplan. Vi fortsätter bara med färdigheterna, högre och högre, de blir större och större. Detta är vetenskapens bedrifter. Detta är en förelöpare till de andliga ting som har skett från Gud, genom Hans Ande, som har funnits i Hans utlovade Ord.

36 Den naturliga människan ser bakåt, genom kunskapen, för det som hon vill utföra, (Det är vetenskapen,) till vad Gud har gjort i en tidigare skapelse. De går ut och plockar upp jordklumpar och får tag i bitar av sten och fossiler och element och förenar dem. Ser ni? Genom de färdigheterna tar de detta som Gud har gjort och fördärvar det från dess ursprungliga tillstånd och skapar sina bostäder och så vidare och gör sin ekonomi lite bättre genom det som har blivit skapat.

Det gäller människans naturliga gärningar. Men Gud går framåt i det andliga, inte bakåt. Den andliga människan går framåt, och ser in i Ordet och tror löftena för de ting, som ännu inte har kommit, de andliga uppenbarelser som ska manifesteras de andliga ting som Gud har lovat. Han ser dem gå i uppfyllelse. Precis som vetenskapsmannen i sitt laboratorium arbetar med olika saker för att hjälpa människan att ta vara på skapelsen, så ser den andliga människan framåt mot något som Gud lovade, men som ännu inte har blivit skapat. Den naturliga människan ser bakåt. Den andliga människan ser framåt.

Det är så de har det i kyrkan. De naturliga kyrkomedlemmarna ser tillbaka till Finney, Sankey, Knox och Calvin. Detta var bra, men det var för deras tid. Vi ser fram mot något annat, ett löfte som är större och högre, som Gud har lovat.

Vetenskapen går tillbaka för att få tag i det. Vi går framåt i Herrens Ord för att hitta vad Gud har gjort.

39 I dessa två saker går den ena före den andra, eller ger en förebild av det. Liksom vetenskapen har kunnat åstadkomma mer hästkrafter som den gjorde genom att ta kraften och göra större instrument, bilar och hästkrafter, så har Gud gjort på samma sätt med var och en av dessa förebilder. Se nu här. Långt tillbaka på Luthers tid var deras kraft hästkraft.

Och sedan, genom att få Luther i Sina händer och få kontroll över honom, lät Han denne man, ut från en stor organisation eller ett system, få se att den rättfärdige ska leva av tro. Och när han kunde lägga fram rättfärdiggörelsen och predika den, då kom församlingen till Liv. Den kom till Liv och den började röra sig bara en liten bit, där borta under hästkraftens dagar, när hästkraften höll på att försvinna, i transport med häst och vagn. Han lade fram rättfärdiggörelsen och därigenom tog församlingen emot Liv, genom att tro på Jesus Kristus och inte ta någon...

41 Du säger: "Jag tror på kyrkan. Jag tror på det här..."

Att tro på Honom är Liv. Luther predikade rättfärdiggjord genom tro. Det hade en förebild i tiden med häst och vagn. Sedan fick Han en man i England vid namn John Wesley under Sin kontroll för att ta bort alla "ismer" från honom. Och han kunde genom John Wesley föra in helgelsen i församlingen. Helgelsen reste upp församlingen på fötter och gjorde att den kunde gå. På slutet av Wesleys tidsålder kom bilen, vi inser det, under slutet av Wesleys församling, menar jag. Ser ni, varje reformator kommer vid slutet av tidsåldern. Nu finner vi att slutet av Wesley församlingstidsålder kom just före pingstvännerna, ja, vi ser att församlingen fick styrka nog genom helgelsen för att gå bort från de ting som är i världen. "Helga" betyder "att avskilja för Guds ära."

Det är alltför sorgligt att de förlorade det. Men den hade nog styrka. Luther gav den liv, där borta på den tiden, när man hade häst och vagn. Wesley fick den på fötter, så att den kunde gå: helgelse, att avskilja sig från de ting som är i världen. Genom detta kom det fram små grenar, som Pilgrim Holiness och Nasarenerna, och vad det nu var mer som kom därifrån, genom helgelsen.

44 Men kom ihåg att de inte kunde stanna kvar där. Eldstoden rörde sig därifrån och de kom till Azusa Street, här i Kalifornien Och vad åstadkom detta? Det representerade flygplanens tid, från bilen, när Gud gjorde det möjligt för människan genom bröderna Wright att få ett flygplan att flyga. Detta hände omedelbart innan Pingsten föll på Azusa Street, människan tog

sig upp i rymden, och in i det övernaturliga, till det okända. Hon talade med okända tungor. Människan gjorde okända ting som var främmande för kyrkan, för hon hade lämnat marken, och gått upp i luften. Vad skedde då? Omedelbart efter att flygplanen kom, gick hon upp i luften. Gud visade genom flygplanen att Hans församling höll på att resa sig.

Han visar genom naturliga ting vad som händer i det andliga. De följer alltid efter varandra, precis som de vise männen följde stjärnan för att finna Kristus, sedan de följt den i två år.

45 Lägg nu märke till detta. Alla dessa bedrifter som människan har åstadkommit, är bara bilder och skuggor av det som Gud gör. Han gör det alltid på det sättet. Han har talat om för oss de tecken som skulle komma i skyn, de ting som skulle hända just före Kristi ankomst. Vi ser det nu. Det är bara vägvisare. Och vi ser vad vetenskapen har uppnått, och hur Gud har gått framåt i Sin församling. Åker människan med flygplan? Hon vill inte ha häst och vagn längre, såvida hon inte bara vill ha lite nöje. Men häst och vagn... ni kommer ihåg vad som är kraften i flygplanet? Det är bara fler hästkrafter som är tillagda. Det är alltihop.

47 Och så när John Wesley fann helgelsen, ett verk vid sidan av rättfärdiggörelsen förkastade han aldrig rättfärdiggörelsen, han lade bara till mer kraft till den. Och när pingstvännerna fann dopet i den Helige Ande, och återupprättandet av gåvorna, så förnekade de aldrig helgelsen eller rättfärdiggörelsen. De fick bara mer kraft och reste sig och gick upp, därför att de hade funnit mer kraft. Ser ni? Vad var det alla dessa ting förebådade, när de kom fram? Om vi hade tid, kunde vi verkligen stanna vid det, men det har vi inte. Men han fortsatte högre upp. När vetenskapen fann något, när den såg tillbaka, så gör Gud något, när Han går den här vägen, framåt mot Himmelriket.

50 Nu finner vi att från Azusa Street, lyfte planen till stora väckelser och svepte över världen till det okända, in i det himmelska, man talade okända tungomål, okända gåvor till världen. Ja, man tänkte att de var fanatiker, men de hade lyckats.

Gud fick en grupp människor i Sin hand. Han fick en liten, skelögd, färgad man här nere på Azusa Street, som inte förstod sig på något annat än att tro att det Gud hade sagt var Sanningen. Det är riktigt. Ser ni, när vetenskapen måste få en massa förstånd in i en människas huvud, visdom och kunskap, för att gå tillbaka och hitta dessa ting, så måste Gud få ut det ur honom, som har

kommit in, så att Han kan använda honom. Den ena går åt det där hållet, och den andra åt det här hållet. En går neråt och en går uppåt.

52 Så pingstväckelsen lämnade dessa intellektuella församlingar på marken, när de gav sig upp med att tala i tungor och hade stora helandegåvor. De helade de sjuka. De gjorde stora ting. De har gjort det. Det är inget tvivel om att de har gjort det.

Det finns bevis på att de har gjort det. Helt säkert. Och de lämnade denna intellektuella kyrka kvar på marken. Det spelade ingen roll att de sa: "Ni kan inte..." De gjorde det ändå, vare sig... Som den lille pojken som satt i fängelse för att han hade skjutit en get. Någon kom ut och besökte den lilla pojken och sa: "Åh, de kan inte sätta dig i fängelse för det."

Han sa: "Kan de inte?" Han var redan där.

Det var så de sa att den Helige Ande var för en annan tidsålder. Det var så de tänkte. Den är här. Vi vet det. Vi har flugit i luften de sista fyrtio, femtio åren med Den och sett saker som intellektuella människor inte vet någonting om. Det enda de kan göra är att sätta sig ner och... bara göra sig lustiga över det.

56 Som en liten kalv en gång, som kom ut ur ett stall, sa de, och den var fet och rund. Han gjorde stora hopp. Och han hade en mycket fin bonde som födde upp honom fint och han var tjock och full av vitaminer. Och det var en annan bonde där, som var lat, som också hade en liten kalv som var född i ladugården den vintern. Men den lille stackaren fick inget annat än ogräs att äta. Och när han kom ut, var han så mager att han knappt kunde röra sig. Och varje gång vinden blåste, stötte den honom åt sidan. Han såg den här lilla, feta kalven som bara skuttade omkring och hade det härligt. Ni vet, (den magra kalven) han såg genom en spricka i stängslet och sa: "Vilken fanatism!" Den andre var full av vitaminer. Inte underligt att han kunde slå bakut.

Och när en man är fylld med den Helige Ande, är det någonting i honom som är fullt av Guds andliga Vitaminer, det får honom att prisa Gud, ropa och uppträda annorlunda. Varför det?

Han är inte längre jordbunden. Han är i det himmelska, seglar runt i det himmelska med Kristus Jesus. Han lämnade de jordbundna med sina cyklar och bilar och gick upp i luften. Ja! Praktiskt taget har de lämnat det., det var föråldrat. De helade de sjuka. De talade med okända tungomål och gjorde många gärningar.

58 Men nu, vänner, kan jag säga det här? Det har kommit fram till astronauternas tidsålder. Vi har rört oss ut från flygplanens tidsålder. Vi har mer kraft nu. Astronauttidsåldern har kommit. Vad är det? Vi har kommit in i

en andlig astronauttidsålder, vi går högre upp. Det är samme Ande, bara mer kraft, vi har bara blivit förda högre upp, vi kan gå högre, se mer, tro mer, bli mer lika Kristus. Inte bilen, inte häst och vagn, inte ens flygplan, utan astronaut. Han susar vidare, ovanför alltihop. Det kallas örn- tidsåldern i Bibeln. Gud kallar Sina profeter... Örn – tidsåldern.

Vi förstår i Bibeln, vi finner det i Malaki, kapitel 4, att vi har blivit lovade det i den sista tiden. Han liknar Sina profeter vid örnar. Han kallar Sig Själv en örn. Han är den store Jehova – örnen. Han klarar av att få en Brud till Sig. Han kommer att få en Brud i den sista tiden, med en tjänst som är så exakt... Liksom en man och hans hustru blir ett. Och när Jehova får Sitt folk likt Honom, då lever Han i Sitt folk. De är ett. De uppfyller Skriften, exakt det Han sa i Johannes 14:12. ”Den som tror på Mig, skall utföra de gärningar som Jag gör.” Det uppfyller också det som Jesus sa: ”Som det var i Sodoms dagar, så skall det bli vid Människosonens tillkommelse.”

62 Nu är det astronaut – tidsåldern. Och astronauten ser saker som varken den som rider på hästen, eller kör bil eller flygplan ser. Han går högre. Flygplanen är fortfarande här nere, studsar runt bland molnen, får motorstopp, svåra landningar och allt möjligt annat. Men han går bortom molnen av trosbekännelser och samfund och rör sig uppåt mot himmelen, bort från allting.

Vi lever i astronaut - tidsåldern. Lika säkert som att Gud har vittnat genom de naturliga händelserna där, så vittnar Han nu att om vi har kommit fram till en astronaut, så har Gud gjort det Han lovade att Han skulle göra i den sista tiden enligt Malaki 4. Det enda Han behöver göra är att få någon i Sina händer, som kan frigöra sig från flygplanen och bilarna och dessutom: inte se tillbaka till det som var, utan till mer kraft för att lyfta honom högre, lyfta honom in till Guds Närvaro, lyfta honom upp dit där allting är möjligt. Nu ser vi det hända. Det är inget tvivel om det.

64 Så gör den andliga astronauten. Så som den naturliga astronauten går vidare ovanför planen... Flygplanen havererar hela tiden, och kämpar med molnen och sådant.

Det kan inte finnas någonting större, man kan inte åstadkomma mer än astronauten. Det enda han behöver göra är att fortsätta att få mer kraft. Han kan åka vart han vill, (förstår ni?) därför att han verkligen har gett sig iväg in i rymden. Flygplanen är fortfarande nere, havererar och får problem, får startförbud och sådant. Men astronauten behöver inte få flygförbud. Han fortsätter vidare ovanför molnen. Han fortsätter vidare, ovanför trosbekännelser, ovanför samfund, ovanför dem som säger: ”Det är inte så.”

”Det är inte så.” Han har en Vägvisare, den Helige Ande. Ordet säger det till honom och han fortsätter vidare.

66 Hur får vetenskapen fram en astronaut? Han tar den kraft de har och fortsätter att blanda in något i det, och det gör att den går vidare, utan luft och så vidare. Det fortsätter... Jag känner inte till kemikalierna i detta, jag är ingen mekaniker. Men vad det än är, så får han den att gå högre och högre. Han fortsätter att förbättra den hela tiden, så att han nu kan gå bortom det man kan tänka sig. Så gör Guds astronaut, han går bortom all kyrkolära, alla gränslinjer, allt det som säger: ”Undrens tid är förbi, det finns inte något sådant.” Hur kom astronauten på detta? Han beräknade det först på ett papper. Det kom från det papper som han hade räknat ut det på. Det är samma sak som att varje människa kan sätta sig ner och läsa Guds Ord och se vad som är utlovat. ”Sök i Skrifterna, det är i Dem ni tror att ni har Evtg Liv, och de vittnar om Mig”, sa Jesus. Den jordbundna gruppen de hade där borta på den tiden, visste inte vad Han var.

67 Tjänsten, vad gör den? Astronauten ser sådant som att flygplanen och allting är föråldrat. På samma sätt gör den andliga astronauten. Han går bortom molnen och bortom trosfärorna och bortom tvivel, ut i den yttre rymden, den yttre rymden bortom all otro, där han inte hör pratet som säger: ”Du kan inte göra det. Ingen vill samarbeta, samarbeta med dig. Du kan inte göra det här. Du kan inte göra det där.” Han märker inte det. Han är en astronaut. Han går bortom dessa moln. ”Det är för stormigt. Vi kan inte klara av det.” Det spelar ingen roll för astronauten. Han går bortom stormarna. Ser ni? Det är så det är med en äkta astronaut - tro idag. De säger: ”Ja, men doktorn sa så och så.” Det kan vara alldeles riktigt. Men en astronaut tror inte det. När det står skrivet Här, och han har det i sitt hjärta, och det är någonting som säger honom det, då driver propellrarna honom rakt ut (det är alltihop), han fortsätter ut i rymden, därför att vi lever i en astronaut - tidsålder. Ja! Ut i rymden, där allting är möjligt för dem som tror... Han har en vägvisare, som är Hans Ord, som säger till honom hur han ska färdas, Guds Ord.

69 Den naturliga astronauten har någonting som kontrollerar honom. När astronauten är i luften, så har han något här bakom, här borta nere på jorden, som kontrollerar honom. Det kallas radar. Den radarn flyttar runt honom, visar var han är, talar om vad han håller på att göra. Och den radarn kontrollerar honom från ett radartorn här på jorden. Det är den naturliga astronauten. Så den andliga astronauten har en kontrollkraft, har också ett kontrolltorn. Det är inte här nere, där människan är. Det är där uppe. Och det

är den Helige Ande som är i honom, som kontrollerar honom. Ett torn av dop i den Helige Ande, det är under kontroll, håller honom under kontroll genom Ordet. Inte en massa fanatism, något upparbetat nonsens, utan SÅ SÄGER HERREN, och det sker. Det är alltid under kontroll. Han har ett kontroll- torn och det är den Helige Ande. Och Ordet är hans program. Och han ligger precis i det programmet. Och den Helige Andes kraft får honom att gå ut och det gör att det som Gud vill ha utfört för Sitt folk, det blir utfört, så att det kan fullborda det Han lovade.

71 Jesus helade inte människorna för att han måste göra det. Han uppfyller Skriften. Han helade, därför att det stod skrivet att Han skulle göra det. Han behöver inte visa dessa tecken idag. Han behöver inte ha en sådan tjänst, men Han lovade att Han skulle göra det. Han gör det för att uppfylla Sitt löfte. Broder, syster, män och kvinnor kan ni inte se detta? Kan ni inte se förebilden av det andliga och det naturliga?

73 Dessa stora bedrifter har fört fram vetenskapens klocka och den har kommit till en plats, så att man säger att nu är det bara tre minuter till midnatt på vetenskapens klocka. De har kommit till slutet. De har funnit det som kommer att förstöra dem. De har funnit allting. En astronaut kan komma upp i rymden och flyga över med atomvapen och vara där uppe och säga: "Kapitulera eller bli sprängda i luften." Tre minuter till midnatt...

De har arbetat på det som Gud har gjort. De har klarat av att förstöra. Istället för att försöka skapa liv, har de hela tiden försökt finna någonting för att döda någon, någonting som kommer att övervinna nästa sak, besegra nästa nation, besegra nästa plats. Det är vad de försöker göra.

Men människan tittar vidare, kallar en människa sin broder och försöker att leda honom till ett hem, där han inte behöver dö. Den ene är i döden, den andre är i livet. Men dessa som är i döden, representerar bara Livet. När bladet faller av trädet och dör, så betyder det bara att det kommer tillbaka igen, för att det har varit förut.

75 Klockan tickar på mot det som vetenskapen har uppnått, tre minuter i midnatt. På Guds stora klocka tickar det att Jesus Kristus är den samme igår, idag och i evighet. Vi har kommit fram. "De gärningar som Jag gör, skall ni också göra. Jesus Kristus är den samme igår, idag och i evighet."

När vetenskapens klocka säger att det är tre minuter till förödelsen, säger Guds klocka att Jesus Kristus är den samme igår, idag och i evighet. Han är på jorden i den Helige Andes kraft för att få Hans Ord att leva och för att göra

exakt det för Sin församling som Han lovade att Han skulle göra, fylla Sina astronauter, få dem fyllda med bränsle och redo.

76 Så de gick in i sin stora, vetenskapliga rymdraket för inte så länge sedan, astronauteraket för inte så länge sedan, astronauteraket, och börjar med nedräkningen, och siktar nu mot månen. De håller på att ge sig iväg här också. De har en astronaut i en stor raket, utrustad med atomkraft, så att de kan sända den ända till månen, påstår de. De går in i sin kapsel och väntar på nedräkningen. Den andliga astronauten går in i Kristus och lyssnar på Ordets nedräkning. Amen. Nu borde ni lutheraner ropa, och ni baptister och presbyterianer. Lagg märke till Ordets nedräkning. Oh! Ordets nedräkning... Och de är på väg till himmelen, inte till månen. De kommer att åka förbi månen så fort att de inte ens kommer att se den. Oj, oj! De väntar på nedräkningen (ja!) väntar på nedräkningen, det är riktigt. Vad gör de? De är iklädda Kristus i uppryckande nåd, ingenting de gjorde själva. Kristus tog de som var utbildade, det som var dåligt för världen och iklädde dem, Sina astronauter, och fyllde dem med den Helige Andes kraft för att stiga upp. Den här världen kommer att lämnas ensam. Det är riktigt, att lyfta.

79 Lagg märke till att den naturliga mannen till och med räknar baklänges. Jag sa att han gjorde saker baklänges. Han räknar baklänges. Se hur han räknar: "Tio, nio, åtta, sju, sex, fem, fyra, tre, två, ett, noll." Ser ni? Han går baklänges och börjar räkna. Ser ni? Tio är ett dåligt nummer. Det är riktigt. Att börja med tio, det är ett dåligt nummer. Det är riktigt.

De hade tio stammar i Israel, och de var allihop köttsliga. Och han måste ta Josefs två söner, Efraim och Manasse, profetens barn, och välsigna dem. Och när han gjorde det, så korsades hans händer. Och han: "Fader, inte så, du la dina händer på Efraim, det skulle vara på Manasse."

Han sa: "Gud korsade mina händer." Det togs från den äldre sonen, lagen, och det lades över på Kristus. Och genom detta, genom korset, kom förändringen av förstfödsrätten, (Amen) till den yngre sonen. Oh! Så underbart. Om vi hade tid att gå in på det, vi kommer att få det någon gång. Alldeles riktigt.

82 Ja, tio är ett dåligt nummer. Men människan räknar baklänges och börjar med tio. "Tio, nio, åtta, sju, sex, fem, fyra, tre, två, ett, noll."

Vad gör Gud? Han börjar med Sitt nummer, sju. Det är Guds nummer. Lagg märke till Honom: sju. O, Han räknar framåt och börjar med ett. Han börjar med Sin första församlingstid. Det är så Hans symboler var på jorden. Det är sju församlingstider. Han skapade världen på sju dagar. På sjunde dagen vilade Han.

Det är det sista talet i Hans skapelse. Han vilade.

Lägg märke till att Han räknar rakt framåt, inte bakåt. Han går framåt. Han börjar från sin första församlingstid, som började A. D. 33 (Anno Domini = i Herrens år – övers. anm.) och Han började nedräkningen. Han räknade Sina församlingstider. Det var församlingens födelse på Pingstdagen. Vad började Han räkna? Han började räkna församlingstiderna. Den första var Efesus, nummer ett. Nummer två var Smyrna; tre, Pergamus; fyra, Tyatira; fem, Sardes; sex, Filadelfia; sju, Laodicea. Det är senare än ni tror. Det är senare än ni tror. Räklandet är över. Det nästa är noll Låt oss gå! Allting är färdigt. Räklandet är över.

85 När John Glenn, vår astronaut, gick in i den där stora kapseln för att bli uppskjuten, stod nationen mållös. De visste inte den morgonen att han skulle starta. När han gjorde det, gick han in i kapseln, och alla ropade och väntade och iakttog vad som skulle hända. Nationen stod i andlös spänning. Ni vet, all television skrek ut det här, så alla kunde se det. Deras naturliga öga kunde inte se det, för de visade det på T V, ni kommer ihåg det. Sedan, när han satt inne i kapseln på rätt sätt, när han gjorde det, då startade de. ”Tio, nio, åtta, sju, sex, fem, fyra, tre, två, ett, noll”, där reste han. Vad hände? När man drog i den stora spaken, började bränslet tändas, kraften lösgjordes, eld kom fram, rök började rulla ut och den stora rymdraketerna startade upp i luften, in i det okända, ut dit någonstans. Och den steg upp till följd av vad människan hade åstadkommit, det största man någonsin hade gjort. Men låt mig säga dig att det bara är något mycket litet.

87 Gud har fått Sina astronauter att kliva in i Jesus Kristus och de har blivit födda av den Helige Ande, fyllda med Hans kraft, och en av dessa morgnar, ska hela universum ropa och skrika och gnissla tänder, när de förstår att de har missat det. När den stora Örnerna, i den Helige Andes Kraft och Eld börjar breda ut Sina vingar, kommer astronauterna att stiga upp in i skyn för att åka och möta Brudgummen. Bruden rycks upp i Guds, den Allsmäktiges astronautkraft, Han som sände Jesus Kristus till jorden i form av den Helige Ande och har fört församlingen genom dessa gärningar, tills hon nu håller på att få uppståndelsekraft i sig för att fara bortom de ting som är i världen, medan de ser Honom, här ute i Församlingen, hur Han uppenbarar Sig som den samme igår, idag och i evighet. Ja, verkligen! Nedräkningen är rent av över. Varje församlingstidsålder är verkligen över. Vi är vid slutet av Laodiceas församlingstidsålder.

88 Kom in, min broder, syster. Låt dig bli utsatt för trycket. Pressen kommer inte att skada dig, när du kommer på insidan och blir utsatt för trycket. Kom in i Kristus och du kommer inte att bry dig om vad världen säger. De kan inte nå dig ändå. Du är skyddad. Du är instoppad. Jesus Kristus är vår stora, härliga Astronaut-rymdraket som vi kommer att vara inne i, som kommer att drivas fram av den Helige Ande i kraft och eld, när den börjar flyga en av dessa morgnar. Den Helige Andes eld träffar jorden så där, och när den gör det, kommer Församlingen att lyftas upp. Och alla nationer kommer att stå upp, de kommer inte att behöva television, de kommer att se Honom. Varje knä ska böjas och varje tunga ska bekänna, när hon far sin väg dit bortom, in i himmelens underbara värld för att bli gift med sin Brudgum. Gud hjälpe oss att leva för den dagen. Låt oss böja våra huvuden.

91 Åker du med häst och vagn idag? Åker du cykel... bil? Eller har du gett dig av in i molnen med ett flygplan? Om du har det, så har jag något att säga dig. Nu är det en astronaut-tidsålder. Varför kommer du inte och går in i Astronauten? Åh, jag vet att det låter farligt. Då den första människan steg in i ett flygplan, så var det som att bli dödsförskräckt. Ni vet hur det var för den första som hade en bil.

Men nu är det en vanlig sak. Åh, broder, syster, Jesus Kristus är här, den stora astronaut - Rymdfarkosten som vi ska vara i. Moln över oss betyder ingenting. Han kommer att bryta sönder varje moln av tvivel, allting av otro och susa iväg in i rymden där borta. Om du inte har kommit in i Honom ännu, så har du ett tillfälle nu denna eftermiddag. Vill du räcka upp din hand och säga: "Bed för mig, broder Branham, så att jag kan gå dit, där jag kan se varje Ord som Gud lovade, att jag kan se och känna Guds pulserande kraft inom mig, och att jag kan veta att världen och dess ting har lämnat mig." Gud välsigne! Bara se på händerna. Åh, det är överallt!

93 Vår himmelske Fader. Du ser deras händer. Jag är bara ansvarig för att predika Ordet. De är Dina. Jag ger dem till Dig. De är dina. Låt nu den Helige Ande...

Och må de se att dessa gärningar... de ser det i det naturliga. Om vi ser tillbaka, ser vi det i det andliga. Du är här, Herre. Du lovade att just innan ändens tid kommer, så skulle det vara som på Sodoms och Gomorras tid. Och vi kan se tillbaka och se dessa dagar, vi kan se där och se två tjänare, som var speciella, änglalika, smorda män som gick ner till Sodom och predikade på Abrahams tid och kallade ut Lot. Så var det En som stannade kvar hos Abraham, och det var Den, Som verkligen hade visat Abraham ett tecken. De andra, i Sodom gjorde sina tecken.

Och Fader, så mycket kunde sägas just här, kanske församlingen inte skulle förstå. Men jag ber att Du skulle ge dem en sådan längtan efter det, Herre, så att de kommer och ser att vi är vid ändens tid, astronauttidsåldern.

Jag ber, Fader, att de ska inse att det inte är ett försök att fördöma vad de hade. Det är bara ett försök att ge dem mer uppryckande nåd. För tiden skall komma, när vi måste ha uppryckande kraft, inte bara för kroppens helande, utan för att den ska bli förvandlad i ett nu, på ett ögonblick. Kristus kommer att bli så verklig i deras kroppar att Han kan förvandla den genom Sin mäktiga död och vad Han friköpte. Må de ta detta idag, detta Tecken som jag talade om i går kväll och hålla Det framför sig och vandra inne i denna Astronaut (låt det ske, Fader.) där syner, krafter och världar där bortom är kända, och, oh, Gud, där alla Guds stora hemligheter är uppenbarade i dessa Sju Insegel och har blivit kända för människorna. Låt det ske, Fader. De är Dina nu. Jag inser att vi brukar bjuda in till altaret, men Herre, Du sa: ”Så många som trodde.” Jag ber att Du skall ge dem tro till att tro. De är i Dina händer, Herre. Och om jag aldrig kommer att se dem, och de aldrig kommer att se mig förrän vi ses på Din sida, så ska vi då känna, såsom vi nu är kända. Jag ber att Du ska hjälpa dem. Och må vi alla komma Dit i trygghet, burna igenom genom förunderlig nåd i vår stora astronaut – tro, som vi har i Jesus Kristus, där vi bor tillsammans med Honom. Amen.

97 Bara ett ögonblick nu. Vi ska be för de sjuka. Gud... Vi lovade att göra det. Vi vill göra det. Och nu vill jag säga detta att under veckan... Nu har vi bara femton, tjugo minuter. Jag kortar av det lite, så jag har fortfarande femton, tjugo minuter, tills vi kan göra detta. Nu gäller det först dessa saker som vi talar om, är de på det viset, eller är de inte det? Vi vet att Bibeln lovade det, men är Han här? Gud är här för att göra det Han lovade att Han skulle göra. Gud är här. Ser ni? Vi har gått bortom att tala i tungor. Det är alldeles riktigt. Ser ni det? Vi har gått förbi dessa små ting... Ser ni?

Vi har kommit till ett läge nu, där vi måste ha astronaut-tro. Det betyder astronaut-kraft för att inse att vi redan är i Kristus, bara mer av Kristus. (ser ni?) för att lyftas upp i det himmelska.

99 Den gamla metoden att bedja, lägga händerna på de sjuka, det var bra. Det var Luthers tid, vänner, tillbaka till bilen, och så vidare. Vi är bortom det nu. Kom ihåg när Jesus kom till judarna, då på den tiden, sa Jairus: ”Kom och lägg Dina händer på min dotter, och hon kommer att leva.” Men romaren sa: ”Jag är inte värdig att Du kommer, tala bara ett ord.” Ser ni? Han kände igen Kristi kraft, att Han var över allting.

Om nu Kristus är över allting, så måste Han hålla Sitt Ord. Han är Kung. Han är Gud. Han måste hålla Sitt Ord. ”De gärningar som Jag gör, skall ni också göra.”

När det gäller att hela någon, så kan ingen göra det, för det är redan gjort. Det är redan gjort. Det är bara att känna igen det (ser ni?) igenkännandet att Han är i vår närvaro. Tror ni det? Bed nu några minuter, säg: ”Gud, var nådig.”

102 Himmelske Fader, så att folket ska kunna veta... Det kanske finns de som är främmande här, för att de ska veta att detta som jag talar om är sant... jag försöker presentera Evangeliet på mitt enkla, fattiga sätt, så gott jag kan. Herre, må människorna ha överseende med min grammatik och bara inse vad jag försöker säga. Jag ber att Du skall bekräfta detta och göra det verkligt till Guds ära, i Jesu Namn. Amen.

103 Nu vänner, så är det troligen två – eller trehundra bönekort här. Det skulle vara svårt för mig att ta fram dem här, en efter en.

Efter ungefär fyra eller fem fall med denna urskiljningens gåva, ligger jag kanske på golvet, eller också är jag så svag, att jag inte ens vet om det. En syn, ni vet, måste bli tolkad också, när man ser den. Många gånger är den inte helt exakt, det är bara...

Du gör det själv, det är din egen tro det gäller. Kvinnans tro vidrörde Herren Jesus, och hon trodde att Han var Guds Son. Och det drog kraft från Honom till henne, och det gav henne det hon önskade och Han vände Sig om och talade om för henne att hon var helad från det tillstånd hon befann sig i.

Ser ni, ”Din tro har frälst dig.” Nu vet jag att det sitter lärda människor här. Ordet är ”sozo.” ”Ditt ord har frälst dig. Din tro har frälst dig.” Precis som din tro frälser dig från synden, frälser din tro dig fysiskt (ser ni det?) från sjukdom. Ni måste tro det.

106 Nu vill jag be att alla är riktigt stilla och riktigt vördnadsfulla några minuter. Och må den Helige Ande nu... jag vill be om åtminstone två, eller tre, i den här åhörarskaran nu, det är allt, jag ber om, så att ni må se att det inte bara är något spontant, eller så.

Den Helige Ande är här för att manifesteras Sig Själv.

Någon i församlingen nu. Jag känner inte en enda person, utom min älskade syster Upshaw, som sitter här, som jag kan se i åhörarskaran denna gång, som jag känner. Hon är den enda. Och nu kan jag inte... det är som ditt medvetande Ser ni, det är i ditt undermedvetna som du drömmer. Jag genomgick en fysisk undersökning här för ett par, tre år sedan, av den

elektriska spänningen i hjärnan, ni vet. Och när läkarna kom ut, sa de: ”Hallå där, du är en märklig gosse.” Jag sa: ”Vad är det för fel?”

Han sa: ”Vet du vad? Du skulle kunna drömma medan du är klarvaken.”

Jag sa: ”Vadå?”

Han sa: ”Du kan drömma medan du är klarvaken. Här är ditt första medvetande, det är kontrollerat av dina sju, eller dina sex sinnen, syn, smak, känsel och lukt. Ditt första medvetande är bara aktivt så länge du är i dina sex sinnen.”

Han sa: ”Här är ditt undermedvetna. När dessa sinnen är inaktiva, då går du över till ditt undermedvetna. När dessa är inaktiva, då sover du och du går över ’hit’ och drömmer en dröm, en del av dig går över ’dit.’ Sedan, när du kommer tillbaka hit, då kommer du ihåg vad du drömde, när du var utanför dina sinnen, känsel, smak, syn, lukt och hörsel.” Ser ni?

Han sa: ”Detta är det vanliga. Men vi har aldrig sett det här förut. Men båda dessa områden ligger precis här tillsammans på dig, både de elektriska spänningarna från ditt undermedvetna och ditt medvetna.” De har aldrig hört om detta förut i sitt liv.

112 Han sa: ”Människa, du skulle kunna drömma en dröm medan du står upp och är klarvaken.”

Jag sa: ”Doktorn, har du någon gång hört talas om en syn?”

Han sa: ”Nej det tror jag inte att jag har gjort.”

Jag sa: ”Är du troende?”

Han sa: ”Jag är presbyterian, broder Branham. Det är alltihop. Pastorn samlar några människor där nere varje torsdag kväll och allt det jag hör är presbyterian, presbyterian, presbyterian. Jag går inte ens ner dit.”

Jag sa: ”Har du någon gång läst i Bibeln?”

Han sa: ”Det har jag.”

”Har du någon gång hört talas om att de gamla profeterna i Gamla Testamentet gick över i en annan dimension?”

Han sa: ”Är det detta du talar om?”

Jag sa: ”Det är det.”

Han sa: ”Det låter underbart. Säg, broder Branham, du borde gå...”

Jag sa: ”Jag har redan varit på en intervju på Mayo – kliniken.

Men se här, har doktorn någonsin drömt en dröm?”

Han sa: ”Ja, visst.”

Jag sa: ”Dröm en dröm då. Bara lägg dig och sov och dröm en dröm åt mig, och så kan du vakna och tala om för mig vad jag skall göra. Det kan du inte göra.

Men det är samma sak som om någon, vem det än är, som kontrollerar dig, skulle kunna ge dig en dröm om mig, och att du sedan kunde vakna upp och berätta den. Det kan inte jag heller göra. Jag kan inte säga vad och hur.”

Det måste vara Han som gör det. Och din tro på Honom bekräftar det här Ordet. Precis som den här kvinnan, det spelade ingen roll vad någon sa, hon trodde att om hon kunde röra vid Hans mantel, så skulle det bli så, det skulle ske. Nu är Han den samme igår, idag och i evighet. Det är det enda som gäller.

119 Du ser, när du ser efterliknare och så vidare, min vän, så gör det dig lite upprörd. Men fortsätt bara ändå. Det kommer att bli bra. Förstår ni? Se här, man måste vara född för detta. Du föds och alla de naturliga gåvorna kommer till dig. Sina nådegåvor och kallelser kan Gud inte ångra. Precis som jag talade med Paul Cain för ett tag sedan. Som Ernie Ford och Red Foley och Elvis Presley, dessa män med dessa stora begåvningar för att sjunga och som använder det för världen... Gud gav dem dessa talanger och se vad de gjorde med dem? Liksom Judas Iskariot som fick trettio silverpengar för det, för Den Som gav det till dem.

De borde ha använt det för Guds Rike. Och när man blandar det... jag tror inte att de borde tillåtas att sjunga en lovsång, det tillhör församlingen och tillsammans med de människorna, inte därute, så att det blir ändå mer hyckleri.

De åkte till Sydafrika och folk sa: ”Ja, Elvis Presley är en väldigt religiös man. Han sjunger psalmer.” Det betyder ingenting. För mig är det ännu en Judas. Och alla dessa människor som tar alla dessa gåvor från Gud och förvanskar dem.

Till och med en predikant som tar det och förvränger det till en troslära istället för Guds Ord, och använder sitt inflytande till att påverka genom en troslära och inte genom Guds Ord, det är ännu en Judas.

Jag borde inte ha sagt det. Om jag sårade er, så förlåt mig. Det är inte meningen att jag skall säga sådana här saker här. Alldeles riktigt. Här är en sak. Jag kan tala om vad Han säger till mig. Ni får be.

123 Nu Herre, så betyder ett Ord från Dig mer än jag skulle kunna säga på en livstid. Jag tror. Du lovade det. Jag är Din. Låt dem se att Din Ande är här, och sedan när de kommer fram här till den här bönekön för att få förbön, då kommer de att förstå det, Herre. ”Trons bön ska rädda den sjuke.” Jag ber att de ska se att det inte är Din tjänare, det är Du. Jag ber om det i Jesu Namn. Amen.

124 Sitt stilla nu bara ett ögonblick. Jag kan inte klara av detta.

Ni säger: ”Broder Branham, hur är det?”

Jag kan inte tala om det för er. Jag kan bara göra det Han visar mig.

Jesus sa: ”Jag gör ingenting förrän Fadern först visar Mig det. Det Jag ser Fadern göra, det gör Sonen på samma sätt.” Se hitåt nu, om ni lyfter era huvuden. Här sitter en liten dam längst ut på raden. Hon lider av en kvinnosjukdom. Det är riktigt, unga dam. Det är blödningar och allting. Räck upp handen om det är riktigt. Du är totalt främmande här. Lilla dam, det är ett Ljus rakt över systemen där längst ute på raden där, den lilla damen, unga kvinnan där med håret...

Jag ser henne där borta. Om du vill tro just nu... Du vet att det hände någonting precis då. Plötsligt var det någonting som bara gick rakt igenom dig, eller hur? Det var ditt helande, förstår du. Det var precis då det lättade och gav sig iväg. Din tro räddade dig.

127 Var det inte samma sak som vår Herre gjorde? Den kvinnan som hade blödningar. Hon rörde vid Hans mantel och Han vände Sig om. Han kände det. Han såg. Han sade: ”Det är dina blödningar.” Hon kände att det stoppade. Det var exakt samma sak som Jesus gjorde. Vad är det? Det är Han. O, jag vet att ni har sett allt möjligt, men jag är bara ansvarig för detta. Gud är bara ansvarig för Sitt Ord.

Så att ni kan veta det, precis bakom henne sitter en dam med epilepsi, hon har epilepsianfall. Om du tror ska Gud ta bort epilepsin från dig, damen.

Han ska göra det, om du tror. Ha tro. Tvivla inte. Ser ni vad jag menar? Nu är det någon i den här sektionen, här någonstans, rakt ner här, så att ni ska se det. Ser ni vad det är, ni tittar...

129 Låt mig säga detta, innan jag går för att liksom slappna av. Ser ni, det tar på en. Det tar mer kraft än när jag predikar. Verkligen. Ser ni, det är att man använder Guds gåva. Om Gud har gett gåvan, eller gett synen, så automatiskt... Som när Jesus såg Lasarus dö och Han gick iväg och väntade och sedan talade om för dem vad som skulle hända, och så gick Han tillbaka och utförde det. Han sa aldrig att Han blev svag. Men den här lilla kvinnan, det var en kvinna som använde Guds gåva. Det är du. Guds gåva, när Han verkar med den, det är inte det som gör det. Men när du använder den, det är då Gud har fått dig i Sina händer och säger: ”Det här kommer att bli så här, och så här, och så här. Så här kommer det att bli.” Det är så det är. Var inte bekymrad. Men när de här personerna sträcker sig efter detta och drar det till sig, det är då det sker. Det är det som gör det.

Människorna i dag, Laodiceas församlingstidsålder, den sista nedräkningen.

Såg ni härom kvällen strax innan påven i Rom gjorde sitt första besök i Jerusalem i hela historien? Man har aldrig sänt en påve till Jerusalem förut. Ser ni? Han reste från Rom till Jerusalem. Församlingen, månen representerar församlingen, som reflekterar solens sken, när den inte visar sig. Gud gör dessa tecken på himmelen, innan Han förklarar det på jorden. Lade ni märke till att det blev en total månförmörkelse? Jerusalem är den äldsta församlingen i världen. Förstår ni? Och när dessa ekumeniska råd och dessa saker...

133 Människa, jag hoppas, om du är här, att det här verkligen tränger in i dig. När du själv går med, vet du inte att du då tar djurets märke, min vän? ”Åh, om jag ser det hända...” säger du. Det är för sent då. Du har redan gjort det. Ser ni? Då är det för sent. Kom ihåg att de kom för att köpa Olja, men de kunde inte göra det. La ni märke till vad som hände, vad som gjorde att månen förmörkades?

Världen kom i vägen för det. Så har världen kommit i vägen för Skriftens Ljus bland presbyterianerna, metodisterna, baptisterna, pingstvännerna och oss alla. Det är därför vi har förmörkelse.

135 Och har ni märkt att Laodiceas församlingstidsålder också var den enda församlingstidsåldern, där Jesus var utanför och försökte komma in? La ni märke till att Han aldrig sa: ”Låt dem bara vara.” Jesus är Ordet, (stämmer det?) det manifesterade Ordet. Lyssna nu. Han gick inte Sin väg (ser ni det?) och lämnade dem, utan Han försökte få något samarbete någonstans.

”Om någon öppnar dörren, skall Jag komma in och hålla måltid med honom, och han med Mig.” Men ingen dörr (öppnas), ser ni, Han försöker bara komma in, på utsidan. Det är inte en människa de förkastar. De förkastar Gud. Tror du det, lilla damen, som sitter där med solglasögonen på dig? Ja. Tror du det? Du hade några djupa tankar just då. Dina ögon kommer att bli helade, om du tror det.

137 Låt mig nu säga er. Någon sa: ”Hon har glasögon på sig, det är anledningen till att han visste det.” Nej. Se här. Kom hit. Se bara på mig ett ögonblick. Tror du att jag är Hans profet, eller Hans tjänare? Tror du det? Det gör du. Du skulle göra det med de tankar du hade då, när du tänkte på hur förunderligt det var: ”Vilken stor uppenbarelse det var med månen och att den representerade detta.” Är det riktigt? Räck upp handen, om det är riktigt.

Hur skulle jag nu kunna veta, vad hon tänkte i sitt hjärta? Guds Ord är skarpare än ett tveeggat svärd... och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.”

140 Bed för någon eller gör någonting. Här har du det som kommer fram i ditt hjärta just nu. Här är det som är i ditt hjärta. Du har två bröder som du beder för, de är båda alkoholister. Om det är rätt, så räck upp din hand, Bra, (ser ni?) där har ni det. Ser ni det? ”Det är skarpare än något tveeggat svärd och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.” Ser ni inte detta, vänner? Vi har gått förbi att tala i tungor. Vi är i en astronaut-tidsålder. Här sitter en man alldeles framför henne med huvudet nedböjt.

Han har tunt hår och bär en vit kavaj och har glasögon. Han har ett andligt problem... John Thom... Vänta ett ögonblick. Jag känner den mannen. Jag är ledsen. Jag känner den mannen. Det är riktigt. Jag tror att jag mötte honom en gång någonstans. Jag tror att det var i Tucson här för inte så länge sedan. Jag skakade hand med dig. Det är riktigt. Men du ropade på Gud precis här. Du har ett stort, andligt problem som du inte vet hur du ska kontrollera. Se här, herr Thomas, var inte orolig, det kommer att bli bra. För att ni ska veta att detta... Ni säger kanske: ”Ja, men han kände den mannen.” Nå, det är hans hustru som sitter bredvid honom. Jag visste inte att detta var herr Thomas’ problem. Han kommer att vittna om det. Men hans hustru som sitter bredvid honom där, har ett problem med öronen som hon lider av. Är det riktigt? Det är riktigt. Bra.

145 Vi tar nästa dam, damen som sitter bredvid henne. Se åt det här hållet, damen Tror du att jag är Hans tjänare? Den lilla damen med en röd jacka, tror du att jag är Hans tjänare? Du lider också av ett problem. Du har ont i huvudet hela tiden. Tror du, att Gud kommer att hela detta? Om du gör det, så räck upp dina händer och säg: ”Jag tror.” Bra. Det är bra. Ser ni det? Det är bra, om du tror det.

Här är en liten dam, som har en blå jacka på sig, som sitter bredvid henne... Tror du, syster? Tror du att Gud kan hela hjärtproblem och göra dig frisk? Det gör du? Bra, du kan ta emot det. Damen som sitter bredvid henne, den äldre damen, gråhårig, tror du att Gud kan hela högt blodtryck också och göra dig frisk? Bra, du kan få ditt helande. Ser ni? Damen som sitter bredvid henne, du har också problem med dina öron. Tror du att Gud kan hela öron–problem? Då kan du ta emot ditt helande.

149 Damen som sitter bredvid henne. Tror du, damen, av hela ditt hjärta att Gud helar? Du har någonting som du beder om? Tror du av allt hjärta att Gud helar? Bra, om du tror av allt hjärta, kan dina magproblem bli bra. Du kan åka hem, äta din middag och vara frisk.

Herrn, som sitter bredvid henne. Tror du att Gud kan hela dig också och göra dig frisk? Vill du ta emot det? Hur många av resten av er här vill tro det av hela ert hjärta? Säkert vill Han göra det.

Magbesvär, hjärtproblem, Gud helar alltihop och gör det friskt. Det är riktigt. Mannen som sitter bredvid henne har ryggproblem. Tror du, min herre, att Gud helar ryggproblem? Det gör du?

153 Damen som sitter bredvid dig har ryggproblem också. Tror du, damen, att Gud helar ryggproblem? Bra, du kan ta emot ditt helande. Det är riktigt. Det enda du behöver göra... Damen som sitter bredvid har problem med tjocktarmen. Det stämmer. Tror du att Gud kommer att hela dina tjocktarmsproblem, damen? Det gör du?

Här, längs den här raden, se här. Det sitter en med hjärnskada där. Tror du att Gud helar hjärnskador? Det gör du. Du kan ta emot det. Den som sitter bredvid dig har epilepsianfall. Tror du att Gud helar epilepsi? Den som sitter bredvid dig har ögonproblem. Tror du, att Gud helar ögonproblem, min herre? Den som sitter bredvid där, den lilla pojken, har också epilepsi. Tror du att Gud helar epilepsi? Hans käraste som sitter bredvid honom, har problem med sitt huvud. Tror du att Gud vill hela ditt problem med huvudet, damen? Bra, du kan ta emot det. Amen. Vad är det? Guds Ord för denna tid är skarpare än ett tveeggat svärd, Jesus Kristus är astronaut-kraft. Tror du det?

161 Vilket var vårt första bönekort? (Någon säger "A.") Amen. A. Alla som har ett bönekort A, ni kan ställa er upp åt det här hållet. Kom snabbt nu, bönekort A, medan smörjelsen rör sig som Den gör... (Tom bit på bandet – utg.) Här nere, så att jag kan komma och be för dem här nere. Jag tror det blir bättre... (Någon säger: "Vill du ha en mikrofon? Vill du ha en mikrofon runt halsen?" – utg.)

Gå ner åt det här hållet vänner, åt det här hållet, så att vi kan få en kö. Alla med bönekort A ska stå först, de har hållit längre i sina bönekort. Alla med bönekort A, stå där. Billy, gå ner och se om de står i kö. Låt sedan bönekort B följa efter. Gå runt där i den andra gången, om ni kan, så att er kö kommer fram där.

165 Om ni bara tror... Var som en astronaut, kom bort från bilen och flygplanet. Låt oss gå vidare, dit där allting är möjligt A, B, är det någon som har bönekort C ska ni följa direkt efter dem. Bönekort C ska gå åt det här hållet. Bönekort A, B, C. (Någon säger: "Det kan vara några kvar. Ropa upp alla kort." – utg.)

Åt det här hållet nu, forma kön åt det här hållet. Bönekort A, B, C.

168 Bara håll era kort i handen. Jag har några vakter som tar era kort. Jag vet inte hur vi ska få dem ordnade efter numren. A, B, C, D. Finns det några E? Alla som har bönekort, kom in i raden och ställ er i kö. Det är inte möjligt för oss att få med alla i sin rätta nummerordning.

170 Nu undrar jag hur många här inne som kommer att be tillsammans med mig, medan vi ber för de sjuka? Lyssna. Se här. Om ni ska komma hit och få förbön och du säger: ”Ja, jag skall gå dit och se vad som händer”, då är det lika bra att du går till din plats. Det kommer inte att hända. Ser ni? Han kan inte göra något mer och kommer aldrig att göra ett tecken till inför folket. Det är enligt Bibeln. Jag vill att någon ska tala om för mig något mer tecken som Han lovade göra, utom det Han precis har gjort här. ”Som det var på Sodoms dagar”, och Malaki 4 och dessa löften som Han gav, alla hänger ihop i samma sak. Församlingen kommer inte att få något mer tecken. Nästa sak som vi kommer att få se, kommer att bli en tur in i himmelen. De kommer att tas upp.

173 Missa inte, missa inte detta, min vän. Kom ihåg detta, lyssna på min röst. Det kommer att förfölja dig hela ditt liv, om du inte har kommit in. Där ute, när du lider av ditt straff och där det är gråt och tandagnisslan, kommer den här rösten att ropa fram och tillbaka. Du hör den hela tiden på den där platsen i det sorgliga, ohyggliga helvetet. Missa inte detta. Nu har du ditt tillfälle. Nu vet vi att det är så många, jag undrar om jag kunde få... skulle det gå bra att ni bröder ber med mig, hjälper mig att be för dem? Finns det pastorer här? Jag skulle inte vilja lämna den här platsen...

Se här nu. Jag har sagt ganska svåra saker om flygplan, bilar. Kom ihåg att de har hästkrafter också. Alltihop är hästkrafter. Församlingen håller bara på att röra sig uppåt med Helige Ande-kraft. Det är bara genom den Helige Ande som vi är rättfärdiggjorda. Ni predikanter vet det, eller hur? Den Helige Ande helgar. Den Helige Ande fyller oss. Den Helige Ande ger oss uppräckande tro. (förstår ni?) medan vi rör oss uppåt. Nu vill jag inte lämna det här landet här, och att ni allihop tänker att: ”Åh, broder Branham, han är någonting.” Det är jag inte. Jag är inte ens värdig att sitta tillsammans med dessa pastorer. Jag har ingen skolutbildning. Jag är en som är utanför. Och det är orsaken till att Gud låter mig göra det här lilla, bara för att bekräfta det som er pastor har undervisat er om. De är Guds – män.

177 Lyssna, om du är sjuk, behöver du inte vänta på broder Oral Roberts, eller broder Paul Cain, eller mig, eller någon annan. Ni vet att ni kallade på er gudfruktige pastor, att han skulle be för er och lägga sina heliga, helgade händer på er.

Han lägger sina händer på er, när ni har brännande feber. Det första som händer är att efter ett par dagar har ni inte feber och ni är friska. Vad är det? Det är er pastors tro tillsammans med er. Ja! Han är inte någon man vid sidan om. Han är Guds tjänare i frontlinjen med ett tveeggat svärd i sin hand. Verkligen, det är säkert att han är det. Jag tänker be de här pastorerna att komma hit och stå här med mig, medan vi ber. Vill ni göra det allihop? Kom fram hit. Jag kommer ner till er, och låt oss göra en dubbel kö precis här. När människorna är helade, kan de inte säga: "Ser ni?" Jag vill ha era händer, ni pastorer, mina bröder. Och om ni nu bara vill...

179 Om ni kommer och säger: "Ja, jag ska försöka. Jag ska..." Nej, gör inte det. Ta inte någon annans plats. Förstår ni? Du kommer och vet att du kommer att få det du ber om. Se här bara, vilken grupp med pastorer. Oh! Jag har mött de flesta av dessa män. Jag känner dem. Jag känner dem genom att jag mött dem vid frukostar och så vidare. De är gudfruktiga män. De är Guds tjänare. Se här nu. En dag vid Pingsten, delade den Helige Ande på Sig och tungor av eld satte sig på var och en. Den stora Eldstoden delade på sig, och var och en av dem fick en del av den Helige Ande på sig, som tungor av Eld. Ja, om du sätter en tunga av Eld och två tungor av Eld tillsammans, så får du dubbelt så mycket styrka som du hade i en. Kommer ni ihåg Hesekiel i hans syn om de två stavarna i handen? Förstår ni? Se här vad ni har, alla dessa Guds-män. Dessutom, hur många ute där i åhörarskaran kommer att be, räck upp handen. Se här, hur många som ska be för er, hundratals.

183 Den Helige Ande är här just nu, Jesus Kristus, och bevisar Själv att Han är här. Han kan inte göra mer än så. Hur många i bönekön tror det? Räck upp handen. Låt oss nu allihop...

Jag tänker ha broder Borders, eller någon, sångledaren... Vem är sångledaren? Har du mikrofonen där? Bra. Jag vill att några av dem kommer och sjunger den sången, "Tro, endast tro. Allting är möjligt, tro endast tro." Och medan de sjunger den sången, vill jag att alla ska vara i bön. Och om det inte är något särskilt som händer, så ska ni inte ens titta upp.

186 Nu måste ni vara allvarliga. Det gäller liv eller död för några av dessa människor.

De finns där med cancer, tumörer och T B C och allting; döende. Tänk, om det vore din mamma? De är någons, kom ihåg det. Var nu riktigt vördnadsfulla . Och när de kommer förbi och vi lägger händerna på dem... Jag kommer ner här med dessa män. Och när vi lägger händerna på dessa människor, bed då att de ska bli helade. Och nu kan jag bara tala om för er, ni som är i bönekön.

Och nu, ni som står där nere och alla ni i bönekön. När ni nu kommer igenom, så gör detta nu, om ni vill tro mig. Se här, när ni kommer genom den här kön, när ni går i kön, kom i håg att det är som om ni vandrar i Korssets skugga. De här männen gör precis det som Jesus sa till dem att göra.

”De ska lägga sina händer på de sjuka, och de skall bli friska.” Jag kommer ner, som jag sa i början och sprider ut mitt nät tillsammans med dem, så att vi kan göra allt vi kan för att hjälpa dessa människor. Vill ni tro?

188 Låt oss nu först bedja, för det står... Ni vet att Petrus gick och bad på ena sidan av rummet, där Dorkas låg död, och sedan gick han över och la händerna på henne. Sedan han hade bett, gick han upp och gick bort och la händerna på henne. Elia gick fram och tillbaka över golvet, tills Anden kom över honom, sedan gick han och la sig med kroppen över den döda babyn. Kommer ni ihåg det? Nu ska vi be och sedan lägga händerna på er, när ni passerar genom bönekön. Och ni kommer igenom här och så snart dessa händer rör vid er, ställ er upp och ta emot det i tro och gå iväg vidare och pris Gud. Var en astronaut nu, när ni kommer igenom. Bara flyg iväg ifrån all otro.

189 Vår himmelske Fader, detta kommer fram till höjdpunkten och det kritiska ögonblicket. De största sakerna kan hända för de sjuka människorna just nu, när det är en massa här, hundratals människor, som kommer att passera genom en bönekö med predikanter som Du har kallat från alla områden. Och de ger sina liv till Dig i respekt för Guds Ord och sin kallelse. Här i lådan ligger det bönedukar som ska gå till de sjuka och plågade. Herre Jesus, låt var och en av dem bli friska, när vi sänder dem i Jesu Kristi Namn. Och när dessa sjuka människor kommer genom den här bönekön, må då var och en av dem ha tro nu. Må de göra upp inom sig i sina tankar och säga: ”Jag har hållit på med att leka, jag skall inte leka längre. Om jag skall tro, så ska jag tro nu. Jag har sett Guds levande Ord bli manifesterat. Jag vet att Jesus Kristus är i detta rum någonstans. Helt säkert har inte den som Han manifesterade Sig genom sagt oss någonting som var fel, för Du sa: ’Om det är någon som är andlig eller en profet, om det sker som han har sagt, då ska ni höra på honom.’”

Herre Gud, må detta vara i människornas tankar, att jag försöker säga dem att Du inte är död, att Du lever precis här nu, och Din smörjelse är över Din församling och Ditt folk. Låt dem bli helade, när de passerar igenom. Jag ber denna bön i Jesu Kristi Namn. Amen.

193 Låt oss förbli i bön, medan broder Borders, eller vem det nu blir, leder sången.

Håll era huvuden böjda, och jag kommer ner nu för att stå vid bönekön här och bedja tillsammans med dessa människor.

(Broder Branham och pastorerna ber i bönekön, medan församlingen beder och sjunger: "Tro, endast tro." Tom bit på bandet. – utg.)

Herre, jag tror,

Allting är möjligt, oh, Herre, jag tror.

Oh, Herre, jag tror. (Räck upp era händer, när vi sjunger den.)

Herre, jag tror. Allting är möjligt, oh, Herre, jag tror.

195 Vet ni, jag tror inte att jag någon gång har gått igenom en bönekö i mitt liv, där jag någon gång har bevittnat mer tro än jag gjorde i den här kön. Verkligen, den finaste bönekön jag tror att jag någon gång i mitt liv har haft i Förenta Staterna. Att se en bönekö gå igenom på det här viset.

Lika säkert som att jag heter William Branham och står här på plattformen, kommer ni pastorer att få höra om människor som gick genom den här bönekön. Det var verkligen en härlig tro, något av det bästa jag någon gång har mött i mitt liv, enligt det enda sätt jag kan vittna om det, genom den Helige Andes smörjelse. Det var verkligen underbart. Tack ska ni ha.

196 Alla ni som tror att ni är helade, säg: "Amen." (Församlingen säger: "Amen." – utg.)

Lyssna på det! Gud välsigne er. Gud vare med er tills vi möts igen. Om Herren vill ska jag vara uppe i Turea. Är det så det heter? Tulare här uppe, nästa vecka.

198 Låt oss stå upp ett ögonblick, medan vi avslutar mötet på vanligt sätt. Och sedan kommer de att ge ut bönedukarna och så vidare. Gud välsigne er.

Och Gud välsigne er predikant – bröder. Det är detta som gör det så verkligt, när vi bröder, där var Paul Cain och alla dessa pastorer, alla står ni här, ett stort stöd i tron. Jag har verkligen glatt mig ofantligt åt detta möte. Jag anser att det är en av höjdpunkterna av de möten jag haft i Förenta Staterna. Jag har haft de som är större.

204 Gud välsigne dig, syster. Gud välsigne dig, syster Upshaw. (Syster Upshaw säger: "Jag vill bara skaka hand med dig. Oh, halleluja." – Utg.)

Det går inte en vecka utan att jag tänker på dig och broder Bill. Jag skall möta er där på den stranden, syster, där allt det gamla är förbi. Vi ska vara där på den dagen. Amen. Låt oss böja våra huvuden, medan vi ber pastorn här att som pastor komma och avsluta med bön. Låt oss böja våra huvuden. Broder, Herren välsigne dig.

Yttersta Tidens Budskap
Erling Eriksen
Ängsgatan 37
S- 67160 Arvika
Sverige
Telefon +46 570 214 65

www.budskapet.info
Copyright © 2016